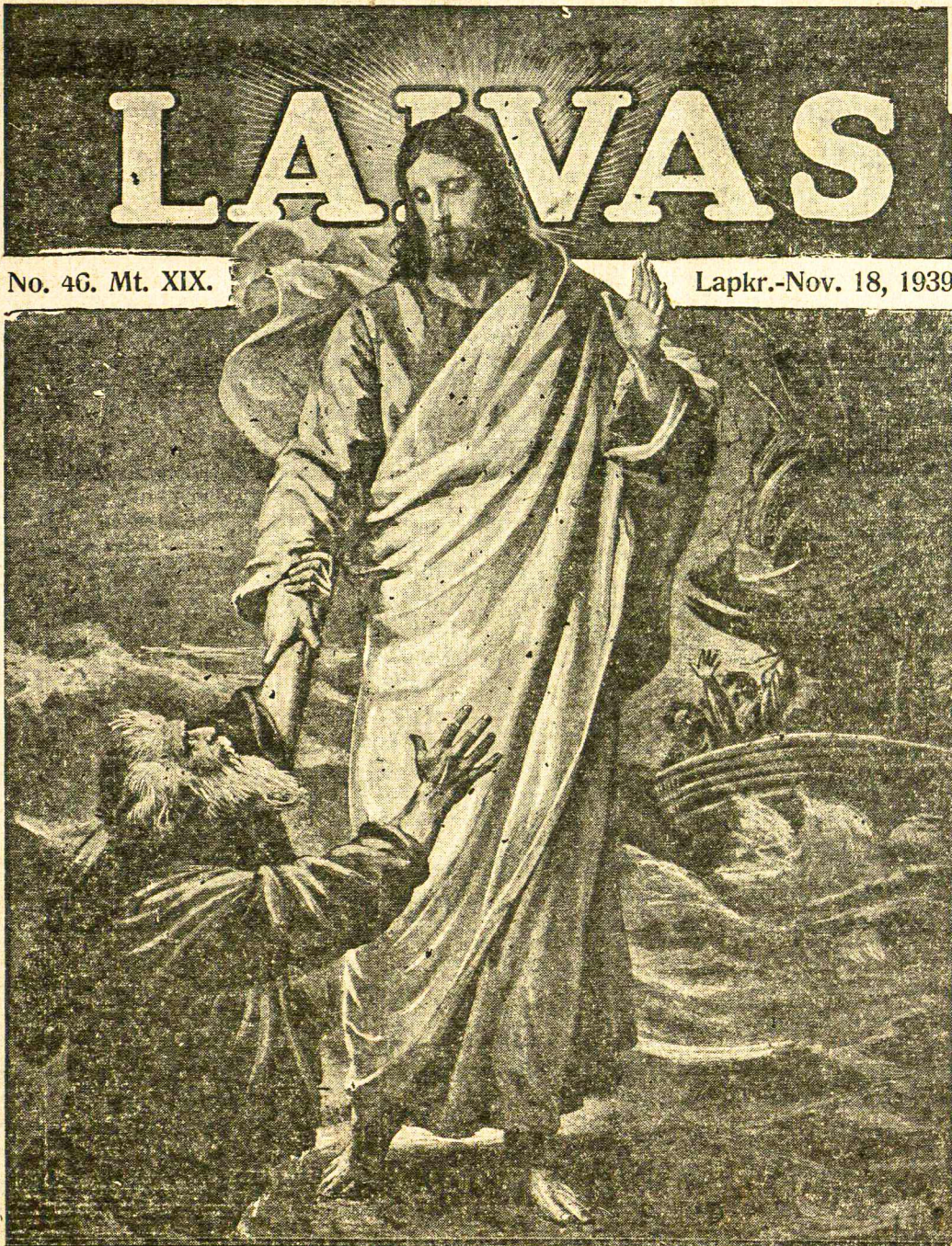

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 46. Mt. XIX.

Lapkr.-Nov. 18, 1939

XXV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Tesal. 1, 2—10

BROLIAI: Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, atsimindami jus visus savo maldose. Mes nuolat atsimename Dievo ir mūsų Tėvo akivaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir ištvermę viltyje mūsų Viešpačiui Jėzumi Kristumi, žinodami, Dievo mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu įsitikinimu. Jūs juk žinote, kokie mes buvome jūsų tarpe dėl jūsų. Jūs pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priimdami žodį didžiame sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Taip jūs pasidarėte pavyzdys visiems tikintiems Makedonijoje ir Achajoje. Nes, pradėdami nuo jūsų, Viešpaties žodis pragarsėjo ne tik Makedonijoje ir Achajoje, bet jūsų tikėjimas į Dievą pasidarė žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jūs grežėtės nuo stabų į Dievą, kad tar-

EVANGELIJA

Mato 13, 31—35

ANUO metu Jėzus pasakė minioms šitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į garstyčių grūdą, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų bet užaugęs, didesnis už visas daržoves ir iš jo darosi medis, taip kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena ant jo šakų. Jis pasakė jiems kitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteriškė ėmė ir įmaišė į tris saikelius miltų, kolei visa įrūgo. Visa tai Jėzus kalbėjo minioms prilyginimais, ir be prilyginimų jis jiems nekalbėjo, kad įvyktų, kas pranašo pasakytą šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio įkūrimo paslėptus dalykus.

nautumėte gyvajam ir tikrajam Dievui, ir lauktumėte iš dangaus jo Sūnaus Jėzaus, (kurį jis prikėlė iš numirusių) kurs mus išgelbėjo nuo ateinančios rūstybės.

Keturiuos Pirmos Kovo Mėn. Pranciškonų Šventės

Pirmas kovo mėn. penktadienis. Šv. Kryžiaus kelių paslapčių šventė.

KRIKŠČIONIŠKOJI tradicija mums aiškiai pasako, kad Šv. P. Marija ir šv. Apaštalai, labai mylėjo lankyti tas visas vietas, kuriomis Brangiausias mūsų Išganytojas, — V. Jėzus Kristus, sunkų medžio kryžių ant savo pečių nešdamas, ėjo į Kalvarijos kalną. Dievotoji Palestina, o vėliau ir kitos įvairios šalys, kur tik šv. Apaštalai Jėzaus Kristaus Evangelijos mokslą skelbė, pradėjo ruošti organizuotas keliones lankyti tas šventas vietas. Tos kelionės buvo skelbiamos ir raginamos kelių paeiliui

popiežių ir apdovanotos dideliais visuotinais ir daliniais atlygiais. Pasibaigus Kryžiaus Karams, ir vėliau turkams, mahometonams galutinai užvaldžius šventąją Žemę, visos tos šv. vietos pakliuvo į jų rankas, ir lankyti jų nebeleido. Nuo to laiko šv. Kryžiaus keliai (Stacijos!) tapo įsteigti visose katalikų bažnyčiose, ir nuo tuomet visur prasi-dėjo tarsi tikrųjų Kryžiaus Kelių Palestinoje lankymas. BroLIAI Pranciškonai patys pirmieji šv. Kryžiaus kelių, bažnyčiose įsteigtų, lankymą pradėjo žmonių tarpe propaguoti. Šv. Leonardas Portmaurisietis ypatingai pasišventė šv. Kryžiaus kelių lankymo pamaldumui, ir tą pamaldumą jis plėtė visur į šalis taip toli, kaip tik buvo galima.

Privilegijos įsisteigti šv. Kryžiaus kelius ir juos lankyti pirmiausia popiežių buvo suteikiamas vien tik kardinolams. Paskiau tos privilegijos suteikta ir Pranciškonų Ordenui. Šv. Kryžiaus kelių lankymą įvairūs popiežiai labai išpopulerizavo ir praturtino įvairiais atlaisdais. Pranciškonų ordeno vienuoliams kunigams suteikta leidimas pašventinti šv. Kryžiaus kelių kryželius, kuriuos turint, galima ir namuose Kryžiaus kelius apvaikščioti ir įgyti tuos pačius atlaisdus, kaip ir bažnyčioje apvaikščiojant. Po šv. Mišių, šv. Kryžiaus kelių lankymas (apvaikščiojimas), yra pati pamatinė didžiausia malda, kuria sieloms skaistykoje esančioms, daugiausia galima pagelbėti. Popiežius Pijus X suteikė Serafiškajam Ordenui privilegiją laikyti specialiai toje šventėje (šv. Kryžiaus Kelių) šv. Mišias, lotyniškai pavadintas "Via Crucis."

Kovo mėn. 2 d. Palaimintoji Agnietė Pragietė, II šv. Pranciškaus Ordino Mergelė.

Palaimintoji Agnietė, duktė Premislaus Bohemijos karaliaus, gimė Pragoje, seniau buvusios Čekoslovakijos sostinė, 1200 m. Ji buvo dar jaunutė, kai jos tėveliai paskyrė ją Boleslovui, Silecijos kunigaikščiui; tačiau pastarasis mirė, ir šv. Agnietė savo nekaltybę paaukojo V. Dievui. Friderikas II, Vokietijos imperatorius, ir keli kiti valdovai — karaliai jai už vyrus piršosi. Šventoji visus tuos pasiūlymus griežtai atmetė. Pragoje ji įsteigė Vargšių Klavisėių Ordino vienuolyną, į kurį ir ji pati greitai įstojo. Visos seselės jos globojamos, ir jos šventą elgėsi dvasiniame savo gyvenime sekdamos mylėjo neturtą, nusizeminimą, savęs marinimąsi ir nekaltybę. Ji mirė sulaukusi 80 m. savo amžiaus.

Kovo mėn. 5 d. Šv. Jonas — Juozas nuo kryžiaus, I šv. Pranciškaus Ordino Ispanijoje.

Šv. Jonas — Juozapas, gimė iš garbingų tėvų Ischia mieste, Neapolio karalijoje (dabartinės Italijos kunigaikštija), 15 d. rugpiučio, 1654 m. Nuo pat ankstyviausios jo kūdikystės, jame aiškiai pradėjo reikštis nuostabaus šventumo žymės. Sulaukęs 17 m. amžiaus, jis priėmė Pranciškonų Ordiną, ir gavo sau pastogę šv. Petro Alkantariečio

įsteigtame vienuolyne. Čia jis pradėjo ypatingai praktikuoti atgailą ir nuošalumą. Jis buvo didelis ir kontempliacijų (nuoširdžių dvasinių apmąstinėjimų) mylėtojas. Jis tankiai broliams sakydavo: "Jeigu visiškai nebebūtų nė dangaus, nė pragaro, — tai aš visvien nebenustočiau geriausiąjį Dievą karštai mylėjęs." Padarius jam vienuolinius apžadus ir gavus kunigo šventimus, — jis greitai buvo išsiųstas Ispanijon steigti ten Pranciškonų Ordino vienuolynus.

Pabaigus jam tą darbą, jis buvo paskirtas Naujokų Mokytoju, o vėliau į šv. Petro Provincijos Tėvų Provincijolū. Būdamas labai godus atgailiai ir savęs marinimuisi, jis visuomet ant pliko savo kūno nešiojo aštrią ašutinę suknelę. Ant krūtinės jis nešiojo kryžių, pilną aštrių dyglių, o liemenį visuomet laikydavo suveržtą geležiniu grandiniu. Kasdieną jis save plakdavo iki kraujo. Nuostabios Dievo galingumo manifestacijos dažnai jame pasireiškėdavo. Tai buvo įvairios rūšies ekstazės, vizijos (dvasiniai regėjimai), pranašystės dovanos, ligonius gydyti ir net kartais žmones iš numirusių prikelti galia. Vieną dieną, jis kažkaip paslaptinai vienuolyne pražuvo. Broliai rūpestingai išieškojo visą vienuolyną, ir niekur jo nebegalėjo rasti. Pagaliau šventasis atrasta vienuolyno bažnyčioje, tačiau jis buvo taip aukštai viršun iškeltas, kad jo galva siekė pačias bažnyčios lubas. Jis mirė kontempliacijoj matydamas šv. P. Mariją, kurią labiausiai mylėjo ir garbino, 1734 m., sulaukęs 80 metų amžiaus.

Kovo mėn. 6 d. Šv. Coletta, II šv. Pranciškaus Ordino Mergelė.

Šv. Coletta gimė Corbie mieste, Prancūzijoje, 1380 m. Kuomet ji tebebuvo dar tik kūdikis, jau joje aiškiai gimdytojais pastebėjo didelį gailestingumo jausmą pavargėliams, neturto troškimą ir kūnišką savęs marinimąsi. Ji buvo Dievo Apvaizdos šion žemėn siųsta daugiausiai tam tikslui, kad naujai reformuotų šv. Klaros įsteigtą seselėms Ordiną, kuris laike XIV šimtmečio, buvo žymiai nustojęs pirmykščio žydėjimo dvasiniame savo gyvenime. Opozicija, kurią ji toje savo misijoje susilaukė, buvo be galo didelis ir sunkus darbas, kurį ji ant

savo pečių pažmė nešti. Vidujinės jos dvasios kovos ir rūpesčiai, kuriuos šventoji patyrė ir turėjo perleisti tame didžiajame Ordino reformacijos darbe, buvo nebesulaikomi, nebegalimi suprasti ir apsakyti sunkumų dalykai! Ji visur ir visuomet vaikščiodavo basa, nedėvėdama sandalų, ir nešiojo iš visų pusių sulopytą savo abitą. Ji apie nieką daugiau visiškai nebekalbėdavo, kaip vien apie neturtą, ir įvairius kryželius — kentėjimus. — “Ko aš labiausia bijausi? — Aš labiausia bijausi to, kad nepraleidus visą ištisą dieną, visiškai be jokių kentėjimų!” dažnai šventoji seselėms sakydavo. Kaip viršininke ir savo rūšies apaštalas, ji buvo nenuilstama tame darbe darbininkė; ji kiekvieną realų dalyką visuomet ko aiškiausiai numatydavo. Ji turėjo tikrą kentėtojų kantrybę, buvo labai nuostabi savo darbuose, ir net stebuklų daryme. Jos gyvenimo stebėtojai pasakoja, kad suvirš 100 mažų vaikų, kurie mirė be šv. Krikšto, per jos maldas vėl buvo sugražinti gyveniman. Vieną kartą didelės žmonių minios akyvaizdoje, šventoji prikėlė iš numirusių vieną mirusiąją vienuolyne seselę. Nuostabiausias šios reformatorės gyvenime buvo tas dalykas, kad nežiūrind taip aktingo jos gyvenimo, ji niekuomet nebenustojo dariusi privatinės savo rekolekcijas, ir praktikavusi slaptą, savo dvasinį šventumą, nekaltybę, savo pareigos pasišventimą ir ko didžiausią visame kantrybę, ir kitas įvairias paslėptas dorybes. Ji įsteigė viso 17 šv. Klaros Ordino vienuolynų ir atremontavo daugelį jau įsteigtų. Po 40 m. nepertraukiamu jos kentėjimų ir dorybių, — 6 d. Kovo, 1447 m., jos siela nukeliavo pas Viešpatį atsiimti ne taip milžiniškus savo darbus, amžinąjį garbės vainiką.

J. Butkevičius.

A. † A.

ANTANINA ZUPKIENĖ

Tėvų Marijonų Rėm. Dr-jos Narė

užmigo Viešpatyje spalio 23 d., 1939, Waukegan, Ill. Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys šv. Mišias: lapkr. 20 ir 21 dienomis, 1939. Rėmėjų draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti dalį šv. ražančiaus, Dievo gailėstin-gumo išprašyti.

Aušros Vartai

Garsiausia Lietuvos šventovė ir daugiausia stebuklais žinoma vieta yra Aušros Vartai mūsų sostinėje Vilniuje. Stebuklingasis Aušros Vartų švenč. Panelės Marijos paveikslas šimtmečiai kaip traukia į save milijonų religingų lietuvių sielas ir širdis.

Meno atžvilgiu Aušros Vartų švenč. Panelės paveikslas subtiliai žavus. Jame šv. Marija atvaizduota ypatingai švelni, malnios veido išraiškos, tarsi rūpesčių mintyse paskendus. Rankos prie krūtinės sukryžiuotos. Nuo truputį į dešinę palinkusios galvos trykšta skaidūs auksinių gijų spinduliai, kurių tarpuose spindi šviesios žvaigždės.

Aušros Vartų vardo kilmė kiekvienam lietuviui puikiai žinoma: tai vieni iš kelerių miestų supančių mūrų vartų. Jie yra kelyje į Ašmeną. Anuomet dabartinis stebuklais garsus paveikslas buvo įleistas į dūobą viršum vartų. Nuo lietaus ir audrų paveikslas buvo saugomas specialių durelių.

1627 m. šalia tų vartų pastatyta šv. Teresės bažnyčia ir didelis vienuolynas, kuriam apsigyveno vienuoliai karmelitai. Ilgainiui paveikslas tapo žinomas stebuklais. Vienuoliai karmelitai prie vartų pastatė koplyčią, o statymo metu paveikslas buvo perkeltas į šv. Teresės bažnyčią. Kai 1671 m. koplyčios statyba buvo galutinai baigta, Vilniaus vyskupui Aleksandrui vadovaujant, su ypatingai didelėmis iškilmėmis iš šv. Teresės bažnyčios paveikslas gražintas į koplyčią. Po 35 m. aplink koplyčią ir vienuolyną pradėjo siausti gaisras. Vienuoliai bijodami, kad gaisras nesunaikintų šv. Marijos paveikslo, perkėlė jį į saugiau besijaučiančią šv. Teresės bažnyčią. Bažnyčia gaisro laimingai išvengė. Po gaisro paveikslas tuojuo buvo gražintas į savo senąją vietą.

Po devynerių metų vėl Vilniuje buvo gaisras. Tuo metu sudegė ir koplyčia, kurioje buvo paveikslas, kuris nuostabiu būdu išgelbėtas. Vėliau vienuoliai koplyčią atstatė, tik jau didelę, mūrinę. Ypatingai didelėmis iškilmėmis į altorių buvo įstatytas paveikslas. Čia jis ir dabar tebėra.

KARAS YRA BAIŠUS DALYKAS

NEW Yorke, kur susieina ir vėl išsiskiria Broadway su 7th Ave., kur yra didžiausias žmonių judėjimas, ten stovi gražus marmūrinis paminklas, paprastam kunigui Francis P. Duffy. Už ką jis taip pagerbtas? Už tai, kad jis buvo pilna žodžio prasme žmogum, kad buvo vienas iš mylimiausių Amerikos karių kapelionas. Jis su 165 pėstininkų pulku dalyvavo Prancūzijos ir Vokietijos kare 1917 m.

“Catholic Digest” labai gyvoje kalboje pateikia kun. F. D. Duffy mintis apie karą ir jo prisiminimes iš Didžiojo Karo.

Praejusią naktį ties Palace teatro aš kalbėjau apie karą su vienu žmogumi, kadangi iš visos minios tik jis apie karą ši tą žino — tai kun. F. P. Duffy.

“Ar jūs girdite, kunige, žygiuojančių Europoje karių trepsėjimą?” paklausiau jo.

Jis tik nulenkė galvą, o gal man taip tik atrodė, ir jo akys buvo pilnos skausmo.

“Kada nutyla požemių traukinių ir gatvėkarių kaukimas, ar jūs girdite, kunige, Atlanto vejėlyje sprogstančių bombų ir šautuvų trenksmus, orlaivių ūžimą ir silpną moterų raudojimą?” Jis atsakė, kad visa tai jis girdi ir pakvietė mane priėti arčiau, kad geriau galėčiau girdėti jo kalbą.

“Ar jūsų jaunuoliai vėl turės eiti?” — jis sužnibdėjo. Aš pasakiau jam, kad Roosevelt per radijo pranešę, jog jis stengsis sulaikyti nuo to.

“Melskime Dievo, kad jis tai galėtų” — jis atsakė. “Karas yra baisus dalykas, baurus dalykas. Aš žinau.”

Mėnulis ritosi per dangaus skliautus, praslinkdamas pro Empire State dangoraižio viršūną.

“Aš galvoju apie mėnulį, kuris buvo toks pat sidabriniai šviesus, kaip tas” — jis toliau kalbėjo. “165 pulko jaunuoliai žygiavo į fronto liniją ir ties Noymont mes susitikome kitą New Yorko pulką, tai buvo 77 pulkas.”

Tai buvo nepaprastas dalykas, kai susitikome ant sidabruoto Prancūzijos kelio, ka-

riai vienas kitam šaukė ir mojavė. Vienas vyrukas iš 77 pulko sušuko “Gal kas nors pas jus yra iš Bronx.” Pas mus buvęs iš Bronx jaunuolis jam atsakė atgal. Bet geriausiai aš atsimenu, kai du broliai — vienas iš 77, o kitas iš 165 pulko — vienas kitą surado. Jiedu buvo dar jauni, bet jie jau buvo kariai ir nenorėjo verkti. Vienas iš jų pasakė: “Tomai, mama man liepė tau pasakyti, kad laikytumei krūtinę pridengta.” Jų 30 stovėjo mėnesėnoje kartu ir tuoj turėjo išžygiuoti į frontą.”

“Karas — baisus dalykas” — dar pakartojo. “Kaip tą rytą, kai mes granatos užmuštą Hunt pakėlėme į neštuvus, iš jo kišenės iškrito gabaliukas popierio. Tai guvo telegrama iš namų, joje pranešama, kad jo jauna žmona pagimdė 7 svarų sūnų — taip, kurio tėvas ką tik buvo užmuštas.”

“Aš dar galiu matyti Almendinger, puikų jaunuolį, kuris išėina iš ligoninės su viena išlupta akimi.”

Aš dar atsimenu, kai granatos skeveldros J. Miller nutraukta koja užkrito ant leitenanto Bootz pečių, aš galiu dar matyti H. McCoun su puse nušautos rankos.”

“Išplaukiant keleta 165 pulko jaunuolių buvo vedę. Jie paliko savo jaunas žmonas. Vieno iš tų puikių jaunuolių — C. Dunningan po keletos mėnesių man teko dalyvauti laidotuvsė Prancūzijoje.”

“Joyce Kilmes taip pat žuvo. Durtuvai ir kulkos gerai pasisotino, naikindami žymų poetą Joyce. Kulipkos ir granatos neįvertina grožio ir poezijos.”

“Bet kunige Duffy,” aš įsiterpiau, “jūs piešiate karą tik tokiais vaizdais, kaip užmušimais, kojų, rankų nutraukimais, akių išlupimais, moterų verksmais. Bet ar kare nieko nėra gražaus, smagaus — ką pasakysite apie paradus su smagiai griežiančiais orkestrais, apie šaligatviuose pristojusių džiūgančių žmonių minias. Juk tai žavėtina ir gražu, ar ne?”

“Paradai yra gana gražu” — jis sutiko. “Aš atsimenu, kai 165 kuopa žygiavome iš Mills stovyklos į uostą, tai buvo gražus

paradas. Šalia manęs stovėjo 17 metų senumo Eddie Kelly. Toliau gretose stovėjo Norman Ahearn, Britt, Sullivan, Adkins, Meagher, Moylan ir Leffey. Jie atrodė didingai savo uniformose. Aš juos mačiau ir Prancūzijoje — visus žuvusius. Paradui yra gana puikūs, bet mirtis ateina be orkestrų, be vėliavų, be džiūgaujančių minių šauksmų.”

Skambučio garsas girdėjosi vis garsiau ir garsiau. Iš karto pabudau iš saldaus miego. Prie durų stovėjo berniukas su telegrama ir man skambino. Paėmiau iš jo telegramą ir priėjau prie lango, Astor viešbučio kambaryje. Žemai Broadway gatvėje mėnesėnoje ryškiai buvo matyti kunigo Duffy stovykla. Ant kėdės gulėjo jo parašyta knyga, kurią aš skaičiau, kol užsnūdau.

Vertė A. Skirius.

PASAULININKAI APAŠTALAUJA

NESENIAI vienam istorikui pasisekė surasti jaudinančių dokumentų iš katalikų persekiojimo Japonijoje. 1614 metais Japonijoje siautė žiaurios krikščionių žudynės. Misijonieriai buvo nukankinti ar išvaryti. Tačiau jie pasistengė savo vietoje palikti tikėjimui išlaikyti paruoštų pasaulininkų būrelius. Jie vadinosi Marijos sodaliais. Vienas misijonierius 1616 metais štai ką rašo:

“Geriausia priemonė persekiojamiems krikščionims stiprinti šalia šv. Sakramentų, yra Marijos sodalių skyriai. Jie stropiai laikosi savo pareigų. Jose daugiausia kalbama apie tvirtumą ir drąsą tikėjimui išpažinti. Jie pasiryžta už savo tikėjimą net galvas paguldinti. Jie turi savo vadus, kurie, kunigams nesant, krikštija mirštančius vaikus, lanko ligonis, pavojui esant parūpina kunigą, laiduoja nimirusius, dalina išmaldas ypač tokiems, kurie dėl savo tikėjimo patenka į vargą. Sodaliai paprastai susirenka kartą per savaitę. Tuose pasitarimuose jie uždega vieni kituose norą dorai gyventi, kartu pasiskaito dvasinio turinio knygų arba laiko šventąsias valandas ir garbės sargybas. Persekiojimams siaučiant, jie veik be perstojo meldžiasi prie išstatyto Švenčiausiojo. Su maldomis jie jungia pasninką. Daugelis pasninkauja du kartus per savaitę. Kai kurie ir tris... Tokių sodalijų yra ne tik suaugusiems vyrams ir moterims, bet jų yra ir visai mažiems vaikams. Ir ką reikia sakyti apie tą auklėjimą, kurį vaikai jau iš pat mažens čia gauna? Motinos stengiasi vai-

kus išauklėti mielai mirti už tikėjimą. Kartais mes jų paklausiamė: Ką tu darytum, riežyti, jei tave už Kristų norėtų užmušti? — Tuomet jų akutės nušvinta džiaugsmu, ir jie atsako norį mirti ant kryžiaus, o rankutes pagarbiai sudeda kryžiaus ženklui”.

Kitame laiške iš 1626 m. rašoma:

“Marijos sodalijos savo narius ne tik paruošia kankinystei, bet ir esti dažniausiai kankinystės priežastis. Tikėjimo priešai uoliai ieško tų ištikimųjų krikščionių, kurie priklauso prie Marijos sodalijų. Mat, jie tiki, kad juos išžudę, lengviau galės ir su kitais apsidirbti. Ir taip 1625 m. du krikščionys buvo suimti, nes buvo įskusti priklausę Marijos sodalicijai. Vienas jų net buvęs pirmininku. Jie krikštiję vaikus, mokė katekizmo ir organizavę maldas.

Japonijos šiaurėj buvo viena sodalija susidedanti iš anksčiau buvusių garbingų ir turtingų žmonių, kurie dabar iš meilės savo tikėjimui pasidarė neturtingi ūkininkai. Jie džiaugėsi galį dėl Kristaus kentėti ir dar nešė laisvų aukų”.

Tai buvo ištikimi Bažnyčios sūnūs! Ar mums kartais neužsidega širdis, tokius aprašymus beskaitant? Jie mokėjo net mirti už Kristų. O mes nedrįstame nė vieno kito pajauokos žodžio nukęsti, platindami spaudą, gindami tikėjimą, kovodami prieš girtybę, nepadorias kalbas ir kitais būdais apaštalaudami savo artimiausioje aplinkoje. **Ž.**

LAŠAS ANT AKMENS

Rašo *Linksmutis*

Kai kuriems pasaulio galiūnams bus karšta kitame gyvenime. Statistikos praneša, kad 1933 m. daugiau kaip 2,400,000 žmonių mirė iš bado, o virš milijonas verčiamas bado papildė savižudystę. Ar tai įvyko dėl to, kad jau žemė nepajegė išduoti tiek, kad būtų gana visiems ant jos gyvenantiems? Visai ne! Buvo tai vaisius žmogaus godulystės ir piktumo. Taiš pačiais metais, kad įvairių maistų kaina nepaltų žemyn, šitie maistai buvo sunaikinti: pusė milijono vagonų kviečių, miežių ir t.t. grūdų, 5 milijonai svarų cukraus, 150,000 vagonai ryžių; tūkstančiai maišų kavos buvo sudeginta, o kavą ir apelsinus (orendžius) laivais vežė ir jūrose paskandino; 200 milijonų svarų šaldytos ir šviežios mėsos buvo sunaikinta. Koks kalnas maisto niekais paversta! Su tuo maistu būtų buvę galima beveik visus tuos, kurie mirė iš bado, pamaitinti. Tai tikrai šėtoniškas darbas, kuris ant savęs užtrauks Dievo rūstybę.

* * *

Sielos skaistykloje yra reikalingos mūsų pagalbos. Ta pagalba geriausiai teikiama aukojant joms šv. Mišias, maldas, pasnikus, išmaldas ir visokių gerus darbus. Tačiau kaip dažnai patėmijame kalnus gėlių, kuriomis apsuptas numirėlis yra lydimas į kapines. Ką gi tos gėlės padės tų numirėlių sieloms, ypač jei jie savo gyvenime yra buvę nelabai uolūs katalikai? Tokiems kaip tik maldos yra būtinai reikalingos, nes kitaip turės ilgus amžius praleisti skaistykloje. Žinoma, laidotuvės be gėlių neapsėis, bet reikia saugotis, kad jų perdaug nebūtų, o pinigų galima mišioms paaukoti arba jais to numirėlio vardo vargšus, ar misijas, ar kokią labdarybės įstaigą sušelpiti. Iš to numirėliui bus didesnė nauda.

* * *

Vilniaus miestas džiaugiasi gražia, klasikinio stiliaus katedra. Pirmą Vilniaus katedrą — Šv. Stanislovo bažnyčią, pastatė Jogaila 1387 m. Po gaisro 1399 m. Vytau-

tas Didysis ir jo žmona savo lėšomis pastatė mūrinę katedrą. Po daugelio sunaikinimų ir atstatymų dabartinė katedra baigta ir pašventinta 1801 m. Ji yra ilga, keturkampė, su koplyčiomis kampuose. Ant stogo matome 26 pėdų aukščio šv. Elena su kryžiumi, jos kairėje — šv. Stanislovą, dešinėje — šv. Kazimieras. Katedros požemiuose yra palaidoti Vytautas Didysis, jo žmona Ona, Švitrigaila, šv. Kazimieras ir daug kitų. Katedroje yra 11 koplyčių, kurių verta paminėti yra šv. Kazimiero koplyčia, vidus marmuro ir sidabro, švč. P. Marijos Nekalto Prasidėjimo arba karališkoji koplyčia, Kazimiero Jogailaičio pastatyta, ir Kristaus Grabo koplyčia. 1921 m. popiežius Benediktas XV suteikė katedrai bazilikos titulą. Katedros varpinė stovi atskirai. Spėjama, kad ji išlikusi nuo tryliktojo šimtmečio. Varpinės bokšto viršūnėje yra didelis laikrodis.

* * *

Lapkričio mėnesyje yra svarbi atmaina Bažnyčios kalendoriuje, kuri buvo įvesta keletą metų atgal, ir kurią kai kurie kalendoriai nesuskubo pataisyti. Sulyg sena tvarka šv. Gertrūdos šventė buvo švenčiama lapkričio 15 d.; dabar gi, ji švenčiama lapkričio 16 d. Buvęs palaimintas, neseniai pakeltas į šventųjų eiles, šv. Albertas Didysis, Bažnyčios daktaras, savo garbei turi paskirtą lapkr. 15 d. Lapkr. 16 d. taip pat yra Marijos, Aušros Vartų šventė.

* * *

Kristufas Kolumbas, kuris 1492 m. atrado Ameriką, buvo netik žymus žmogus pasaulyje, bet jisai taip pat pasižymėjo savo krikščionišku gyvenimu, reiškia savo dorybėmis. Popiežius Pijus IX-tas 1870 m. buvo patvirtinęs pradžia bylos, kuri tyrinėjo jo dorybių aukštumą, reiškia tyrinėjo, ar galima jį pakelti į šventųjų eiles ar ne. Ta byla jau yra atkritusi, bet yra galimybės, kad vėl bus atnaujinta. Kas žino, gal Kristufas Kolumbas kurią dieną bus pakeltas į šventųjų eiles.

SKAISTYKLOS KANČIOS

— Man duotąja Dievo malone, kaip išmintingas statytojas, aš dėjau pamatą; kitas ant jo stato. Kiekvienas težiūri, kaip jis stato. Nes nė vienas negali dėti kito pamato, kaip tik tą, kurs padėtas, kurs yra Jėzus Kristus.

— O ar kas stato ant to pamato auksą, sidabrą, brangius augmenis, medžius, šieną, šiaudus, tai kiekvieno darbas paaiškės; Viešpaties diena tai išaiškės, nes ji apsieiks ugnimi, ir, koks yra kiekvieno darbas, ugnis ištirs, — rašo šv. Povilas Korintiečiams (1 Kor. 3, 10-13).

Viešpats Jėzus yra pamatas visam mūsų gyvenimui. Koks yra mūsų gyvenimas, ką mes statome, pasirodys mirtų, Viešpaties dieną. Mūs darbai bus ištirti ugnimi.

Šv. Augustinas šią šv. Rašto vietą taip paaiškina:

— Auksas, t. y. mūsų gyvenimas tiek brangus kaip auksas, yra Dievo įstabus pažinimas ir Jo meilė; sidabras — artimo meilės darbai; brangieji akmenys — gerieji mūsų darbai. Medis, šienas ir šiaudai bijo ugnies, sudega ir pranyksta, — tai atleidžiamosios nuodėmės, įsiskverbusios į mūsų gyvenimą.

Nuodėmės turės išnykt, sudegt iš mūsų gyvenimo pirma, negu gausime amžinos jaunatvės gyvenimą nesibagiančioj laimėje.

Tasai gi atleistųjų nuodėmių šalinimas iš sielos ir iš mūsų praeities vyksta žemėje nesmagumų, skausmų, ligos ar persekiojimų ugnyje, t. y. atgailoje, arba po mirties — skaistyklos ugnyje. Juo daugiau bus nuodėmių, juo daugiau bus degamosios medžiagos skaistyklos ugniai, juo didesni spaus sielą skausmai ir ilgiau juos teks kentėti. Tarp atleidžiamųjų nuodėmių yra sunkesnių, su pilnesniu supratimu bei su laisvesne valia padarytų nusikaltimų ir yra per klaidą, ar nekreipiant gana dėmesio į savo pareigas, padaryti nukrypimai.

Dievo teisybė reikalauja, kad nė vienas, neatsiteisęs už nuodėmes, ar turėdamas kalčių nejeitų į dangų. Danguje yra tik atsiteisusieji, atgailėjusieji, švarios sielos, žodžių — šventieji.

Ką kenčia skaistykloje sielos?

Jas yra ištikusi dviguba bausmė: 1) sielos atitolinimas nuo Dievo matymo, prie kurio ji veržiasi visa savo esme; 2) pojučių bausmė, kuri sielą apima tikrąja ugnimi. Kaip žmogaus kūną su jo pojučiais žemėje gaivino siela, taip po mirties toji siela skaistykloje bus sujungta su baisingąja valančia ugnimi. Ir kurie pojučiais ji bus daugiau

nusikaltus, pasidarius daugiau nukrypimų, tame jai teks daugiau ir kentėti. Mintys, žodžiai, darbai ir apsilaidimai, jei tik buvo nuodėmingi, turės būt pirmiau apvalyti, negu siela matys Dievą.

Didesnė yra sielai bausmė už skaistyklos ugnį, tai jos atitolinimas nuo Dievo. Ji veržiasi prie Jo. Bet pati aiškiai supranta, kad savo didžiausios laimės, labiausiai troškamos gerovės negali pasiekti. Ir tam visam pati siela kalta.

Žinom gi, juo labiau ko nors trokštame, juo labiau atjaučiame, kad trokštamo gėrio neturime. Ir tai sudaromums skausmą. Palaimintos sielos, kurios įžengė į amžinybę Dievo malonėje, jos aiškiai supranta, kas yra jų aukščiausias gėris; jų esmės paaiškytojas, gyvenimo teikėjas. Žemės reikalai, nė kūno įgeidžiai sielos netrukdo verstis prie tikrojo gėrio, prie Dievo. Ir tas veržimasis sielose yra galingiausias. Todėl sielos atitolinimas nuo Dievo jai yra sunkiausia bausmė.

Mums yra sunku tas skaistyklos bausmes pavaizduoti žmogiškais žodžiais. Nieko panašaus pasaulyje neturime, nematome; neturim todėl atitinkamų sąvokų.

Bet Dievo leidimu protarpiais atsitinka, kad kai kurie gyvieji žmonės dvasinia-

me matyme patyrė, ką kenčia skaistykloje sielos. Net kartais, Dievui leidžiant, pačios sielos pasirodydavo gyviesiems regima išvaizda, kad pasiprašius maldų, išmaldų ir kitų gerų darbų.

G. O. Rossignoli yra surinkęs į du tomu tokius nuotykius. Pirmam tome, 6 skyriui jis mini garsų atsitikimą su baronu Sturton. Visą nuotykį paskelbė mačusioji garbingos šeimos mergina Darata Arundelė.

Ji rašo:

— Vieną dieną mano motina paprašė kun. Jono Kornelijaus atlaikyti šv. Mišias už jos pirmojo vyro barono Jono Sturton vėlę. Visa mūsų šeima... apie 80 žmonių, klausėme tų šv. Mišių. Laikė mirusiųjų atminimo (po pakylėjimo) tėvas Jonas labai ilgai meldėsi. Po Mišių jis prabilo į mus šv. Rašto žodžiais: "Laimingi mirusieji, kurie miršta Viešpatyje". Ir pareiškė jį, ką nelauktai pamatęs šv. Mišių metu. Jam atrode, kad prieš jį atsivėrė begalinė praraja, kaip stebėtiną ugnies miškas, o toje ugnyje pamatęs baroną Sturton. Jis vai-tojės ir su skausmu sau išmėtinėjęs blogą gyvenimą žemėje, kad nebojės tikėjimo, būdamas prie karališkų rūmų Skundėsi, kad per daug atsišvelgęs į blogų žmonių nuomonę ir, nors būdamas katalikas, dalyvaudavęs protestonų šventovėse jų pamaldose

ir tuomi padaręs daug papiktinimų savo giminėms. Bet ypač gailejėsis to, kad jis buvo vienas 47 narių, karalienės Elzbietos paskirtų, pasmerkti mirtin karalienę Mariją Stuart. Savo kaltes išpažinęs, baronas tiesė rankas išaakėsi gyvųjų šv. Rašto žodžiais: "pasigailėkit mane, pasigailėkit mane, bent jūs mano prieteliai, nes Viešpaties ranka ištikio mane".

— Tėvas Jonas gailiai verkė, atpasakodamas tą regėjimą, ir mes visi kartu su juo verkėme... Visi, kurie dalyvavome tose šv. Mišiose, to valandoje pastebėjome priešakinėje sienoje, prie kurios glaudėsi altorius, it būtų stebėtinąs gaisras apėmęs visą sieną". —

Išvados

Yra skaistykla. Joje būmės sunkios. Skaistykloje esančios sielos gali vien skausmu atsilyginti savo kaltes. Bet mes, gyvieji, galim mirusiemis padėti. Galim sumažinti jų skolas Dievui, ar įgaudami Bažnyčios skirtus malonės būklėj esantiems atlaidus, ir juos aukodami už brangiuosius mirusius, ar jų intencija išklausydami šv. Mišių, priimdami šv. Sakramentus, ar išmaldą teikdami vargšams, ar ką gero jų intencija darydami.

Pagelbėkim mūsų Brangiesiems mirusiesiems, nes gal ne užilgo patys būsim reikalingi jų ir gyvųjų pašalpos.

Kun. K. A. Matulaitis, MIC.

24 VALANDOS

"Aš norėčiau prikelti nors vieną senelį iš senovės laikų" — pasakė Maironis. Ir kaip tas senovės senelis turėtų nu-stebti išvydęs šių dienų pasaulį.

XX amžius — stebuklų amžius. Amžius, kuriame laikas ir erdvė žmogui labai menkos kliūtys. Mes neįsivaizduojamu greitumu plėtėm mokslo akvračius ir kūrėm 20-ojo amžiaus civilizaciją. Orlaiviai radio, kalbamieji paveikslai, televizija... Tai nuostabiai žmogaus proto kūriniai, kurie iki netikėtimumo stebintų senovės senelį.

* * *

Štai ir lietuvis, tas Lietuvos plačiųjų laukų ir susimąčiusių kaimų vaikas ir rusų sunkios vergovės pabėgėlis, netyčiomis užklydęs plačiam Amerikos kontinente, pasijuto patekęs pašėlusiai greitai besikeičiančio gyvenimo variantų ir baisiu įtempimu beaugančios civilizacijos sukuryj. Visa tai jį stebino, bet nepritrenkė. Jis apsirato ir net suaugo su naujaja aplinka ir pats panaudojo bekylančią civilizaciją saviems reikalams.

Aukso Grūdėlai

Suradimas savojo kelio gyvenime lošia svarbiausią rolę; jei eina ne savu — nepatenkinti nei save nei kitų.

Eina gyvenimo keliu, kas laikosi drausmės; kas gi nežiūri sudraudimų, paklysta.

1085277

Šventųjų Pasisakymai Apie Dievo Akivaizdos Prisiminimą

Šv. Augustinas: „Ieškokite Viešpaties veido, ir būsite Jame stiprūs; ieškokite Jo veido nuolatos“. Taip sako Psalmistas. Kas gi tas Viešpaties veidas, jei ne Dievo akivaizda? Taigi Psalmistas nori pasakyti, kad visuomet mąstykite apie Dievo akivaizdą.

Šv. Bazilijus: Nešiokim savo sielose mintį apie Dievą, kaip neišdildomą ženklą. Ši vienintelė mintis, jeigu tik būtų pastovi, galėtų būti užtektina priemonė prieš visus nusidėjimus.

Šv. Grigalius Nazianzietis: Kaip kūnas su siela, kaip medžio šaka su kamieniu, kaip saulės spindulys su saule, taip mes dvasiškai turime vienyti su Dievu, kad gautume iš Jo jėgos. Mes privalome net rečiau alsuoti, negu apie Dievą atsiminti.

Šv. Makarijus: Kas kiekvienu laiku, kiekvienoje vietoje ir kiekviename užsiėmime, prie kiekvieno daikto nejučia Dievo akivaizdos, tas negali būti tobulas. Jei mūsų sielos viena saugo, vienu rūpinas, kad Dievą turėtų akyse, tai mes visur galim būti drąsūs: galim valgyti, ilsėtis, žaisti, dirbti... Viskas eis Dievo garbei, ir mūsų gyvenimo jokios priešos pastangos nesuteps.

Šv. Jonas Auksaburnis: Rūpinkitės savo išganymu, bijodami ir drebėdami. Bet kuo ta baimė turi pasireikšti, Tuo, kad mes nuolat mąstome apie Dievo visur esimą, kad Dievas visa girdi ir visa mato, ne tik ką mes manome ir kalbame, bet taip pat visa, kas mūsų širdy ir atminty slepiasi. Jeigu mes taip užsilaikysim, niekad pikto nedarysim. Pasakyk man, argi tu, stovėdamas kunigaikščio priešakyje, nebijosi visą laiką? Ir kaip tu dabar gali būti neatsargus, kuomet stovi prieš Dievo veidą?

Šv. Bonaventūra: Reikia nuolat mąstyti apie Dievą. Kaip angelai, kurie be perstoјimo į Dievą žiūri, vienok nesiliauna apie Jį mąstę, taip ir žmogus privalo visomis išgalėmis savo mintis kreipti į Dievą. Ir jeigu jis Dievą iš akių paleidžia, turi pats save už tai nubausti. Visas laikas, kada tu

nemąstai apie Dievą, yra pražuvęs. Tu privalai kreipti dėmesį į savo Sutvėrėją visu dvasios įtempimu dirbdamas, stovėdamas, dieną, naktį, rytmetį, vakare, eidamas, valgydamas, juokdamasis ar verkdamas.

Šv. Petras Alkantarietis: Dievotumą kelia nepertraukiamas Dievo prisiminimas ir nuolatinis mąstymas apie Jo akivaizdą, būtent, kad tu nuolat Jo akyse esi suvaržytas. Dievo prisiminimas palaiko dievotumo karštį, kuris be tos priemonės kaip mat atvėstų.

Šv. Vincentas a Paulo: Visuose vienuolyne koridoriuose, ant visų sienų ir durų užrašykite šiuos žodžius: „Dievas tave mato“. Žmogus turėtų drebėti vien dėl to, kad kurią dieną pasidarė toks išsiblaškęs, jog užmiršo Dievo akivaizdą. Tas užmiršimas visuomet yra dvasiško smukimo pradžia.

Šv. Pranciškus Salezietis: Dievo akivaizdos prisiminimas — tai nuolatinė sielos duona. Kaip prie visų valgių maišoma duona, taip įvairiuosna užsiėmimuosna reikia primaišyti Dievo visur esimo prisiminimą. Kas Dievo visuomet klausysis savo sielos ausimis, taps išmintingas, daug išmintingesnis už Sabos karalienės tarnus, kurie geidė nuolat būti prie Saliamono ir pasimokyti iš jo išminties.

Šv. Teresė: Be jėgų įtempimo nieko negalima padaryti. Įtempkit tat jėgas Dievo akivaizdai nuolat prisiminti, ir tas vargas jums šinteriopai apsimokės šiame ir aname gyvenime. Jei tuo keliu eisit, per pusmetį pasieksit didelių tikslų.

Šv. Alfonsas: Jei mane paklaustumei, kaip dažnai privalom prisiminti Dievo akivaizdą, aš tau atsakyčiau su šv. Bernardu: Daryk tai kiekvienu momentu. Tai yra ne tik mūsų geros valios dalykas, bet yra priedermė, nuo kurios nėra dispenso, kada nemiegi.

Ludvikas de Ponte: Yra visokių būdų melstis, bet geriausias būdas yra nuolat prisiminti Dievo akivaizdą. Tai yra nepertraukiama malda, Dievui maloni ir sielai išganinga. Kas tuo būdu meldžias, nesuklups pagundoje, nepaliks varge, nenuliūs nelaimėje, nesudrebės, mirties valandą. (S. C.)

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Kur Dinga Lenkai?

Lenkija valdė apie 30,000,000 žmonių, gi pačių lenkų tebuvo tik apie pusę to skaičiaus. Rusijai ir Vokietijai pasidalinus Lenkiją arti 200,000 lenkų yra išbėgę į kaimynines valstybes. Iš to skaičiaus apie 50,000 yra Rumunijoje, 30,000 Vengrijoje, 20,000 Lietuvoje, daug Prancūzijoje, Belgijoje ir k. Rumunijoje ir Vengrijoje lenkai kencia šalį ir alkį be pastogės, be šiltų rūbų.

Dideli būriai lenkų kariuomenės pabėgo į Prancūziją ir čia įstojo į suorganizuotą lenkų armiją, kuri padės kovoti prieš prancūzus. Daug lenkų bankininkų, kurie pirma lėbavo, dabar neturi už ką nusipirkti maisto.

Taip pat kencia skurdą žydai, kurie pateko Vokietijos valdžion. Jie negauna darbo, uždarytos krautuvės, atimti leidimai verstis kokia nors profesija. Bet ne visiems vargas ir skausmas. Džiaugiasi vokiečiai, rusai, lietuviai ir vengrai, prisijungę prie savo tikrųjų motinų, kurios ir aprenčia ir pavalgydina ir parūpina darbo.

Vokiečiai Lenkus Žudo

Iki šiol Pomeranze esą jau nužudyta apie 17,000 civilinių lenkų. Vokiečiai sako, kad lenkai esą to verti, nes jie pirma žudę vokiečius. Tad lenkai ir reikalingi lygaus užmokesnio. Sako, jei jie barbariškai elgėsi su vokiečiais, tai šiandien ir su jais turi būti barbariškai apsieinama. Taip gali kalbėti tik pagony, katalikybė žudymų ir keršto nepateisina.

Rusai Apie Vilnių

Rusų laikraščiuose jau gyrėsi bolševikai savo didvyriškais darbais Vilniuje: "... pačių tėvų ir mokinių reikalavimu iš Vilniaus krašto mokyklų programų jau pašalintas tikybos dėstymas. Daugumas mokyklų buvo visokių ordinų vadovybėse, dabar jos bus vadžios žinioje. Jau pradėta mokyklose dėstyti vietoje lenkų k. — rusų ir gudų kalbos. Vilniuje yra 12 kinų, kuriose demonstruojamos išimtinai sovietų filmos."

Taip buvo užsibrėžę kovoti prieš religiją Vilniuje, bet, reikia manyti, kad įžengusi Lietuvos kariuomenė ir vyriausybė mokytas ir kinus savaip sutvarkys.

Komunistai Amerikos Laivyne

Dieso komitetas susekė, kad Amerikos prekybos laivyną valdo komunistai, kurie valdo jureivių uniją. Sakoma, kad 80% unijos narių yra komunistai. Keiškia Amerikos prekybinį laivyną kontroliuoja Stalinas, nes visi komunistai yra Stalino agentai.

Dies komiteto advokatas prašo teisingumo ministerijos, kad tederamiai agentai su rastų George Minką, kuris esąs Sovietų slaptosios policijos agentas Amerikoje. Jis daugiau gaešias pasakyti apie komunistų veiklą Amerikoje.

Kardinolas Ragina Skaityti Encikliką

Bostono J. E. kardinolas O'Connell ragina visus skaityti Popiežiaus XII encikliką ir meistas už taiką. Jis pabrėžė: "Visi žmonės, katalikai, protestantai ir žydai privalo melstis už pasaulio taiką. Popiežius Pijus XII savo enciklikoj nurodo basią Europos padėtį ir karo priežastis. Visi žmonės, ypač tie, kuriems yra uždėta pareiga kitus valdyti, privalo tą popiežiaus raštą atsidėję perskaityti. Popiežius savo rašte nurodo, kad klaidingas pasaulio mokslas privedė tautas prie basaus karo. Tautų vadai ir visi žmonės turi sugrįžti prie Kristaus, be Kurio pasauli niekada nebus nastovios taikos."

J. E. kardinolas kunigams patarė per pamokslus aiškinti naująją encikliką.

Žymus Atsivertimas

Nesenai Indijoje, Travankoro valstybėlės aukščiausio teismo žymus advokatas A. Varghese perėjo į Katalikų Bažnyčią. Jį į Katalikų Bažnyčią priėmė Trivandrums Arkivyskupas M. Ivanijos, kuris savo žinioje turi apie 50,000 katalikų. Indijoje vis daugiau ir daugiau pereina iš kitų tikėjimų į Katalikų Bažnyčią.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Atvyko kun. dr. Jonas Navickas

Lapkričio 7 d. atvyko į Chicago Amerikos Tėvų Marijonų Provincijolas, Marianapolio Kolegijos Rektorius, kun. dr. J. Navickas.

Gerbiamas svečias aplankys visas Chicagoj esančias Marijonų įstaigas ir duos tolimesnes veikmo gaires. Chicagoj ir jos apylinkėje yra šios Tėvų Marijonų vedamos įstaigos: "Draugo" dienraštis, "Draugo" spaustuvė ir knygynas, "Laivo" savaitraštis, West Side parapija, Hinsdale Kunigų Seminarija, Hinsdale ūkis, Kenosha parap.

Be savo tiesioginių pareigų kun. dr. labai daug yra dirbęs ir dabar dar tebedirba lietuvių kultūriniam ir visuomeniniam veikime. Jam tenka vis sunki ir atsakominga vadovavimo pareiga, tačiau jis niekuomet nepavargsta.

Sveikiname didžiai gerbiama Provincijolą ir linkime ištvermės ir sveikatos toliau tęsti pradėtus plačius kultūros ir švietimo barus.

"Draugo" Radio Programa

Jau teko išgirsti lapkr. mėn. 7 d. pirmąjį atnaujintą "Draugo" radio pusvalandį. "Draugo" skaitytojams ir visai Chicagos lietuvių visuomenei programa bus patiekiamas kas antradienį 7:30 val. vak. iš W.G.E.S. (1360 kil.) radio stoties. Bus teikiama žinios, pranešimai, muzika, dainos. Dalyvauja lietuvių rinktinės pajėgos.

Ši "Draugo" programa tarnaus lietuvių visuomenei: parapijoms, mokykloms, organizacijoms ir kultūrinėms bei ekonominėms įstaigoms. Galės parapijų dainininkai, chorai ir orkestrai atstovauti savo parapijas, patiekdami savo naujėnybes.

Dar iki šiol Chicagoj nėra nė vienos radio programos, kuri be tautinių ir savo asmeninių bei biznio dalykų liestų ir lietuvių kataliku religinius reikalus. Taigi "Draugo" radio pusvalandis stengiasi šią didelę spragą išlyginti. Tik lietuvių visuomenė turėtų glaudžiai su tuo bendradarbiauti ir net prisidėti.

Rochesteris laukia prof. Pakšto

Kun. J. Bakšio iniciatyva Rochester įs-

teigtas lietuvių teatrališkas ratelis, kuris ruoš lietuviškus vaidinimus.

Dar yra labai daug Rochester jaunimo, net baigusio mokyklas, kuris tebėra neorganizuotas. Per parapijos vakarienę klebonas pranešė, kad atvyks prof. K. Pakštas su paskaitomis. Manoma sušaukta didžiulį mitingą Vilniaus atgavimui paminėti.

Naują kryžių įsigijo

Šv. Jurgio parapija (Chicagoj) įsigijo naują ir brangų kryžių, kuris prel. M. L. Krušo buvo pašventintas per Kristaus Karaliaus šventę. Už kryžių sumokėta \$400.00. Jo aukštis 6 pėdų. Kryžių apkabinusi Kristaus Motina Marija yra žmogaus didžio. Tokio didelio ir gražaus kryžiaus dar Chicagoj kiti neturi. Kryžius yra patalpintas kairiame bažnyčios sanktuariume. Ši kryžių aukojo savo tėvelių atminimui Pukelių ir Stankų šeimos.

Dr. J. P. Poška gavo ordiną

Lietuvos vyriausybė už nuopelnus tautai apdovanojo dr. J. P. Pošką Gedimino ordinu. Dr. J. P. Poška yra žinomas kaip veikėjas, organizatorius, kalbėtojas ir laikraštinkas. Jis daug dirbo atgaunant Lietuvos Nepriklausomybę. Gruodžio 2d. rengiamas, Sherry viešbutyje, 1725 E. 23 St., ordino įteikimo bankietas.

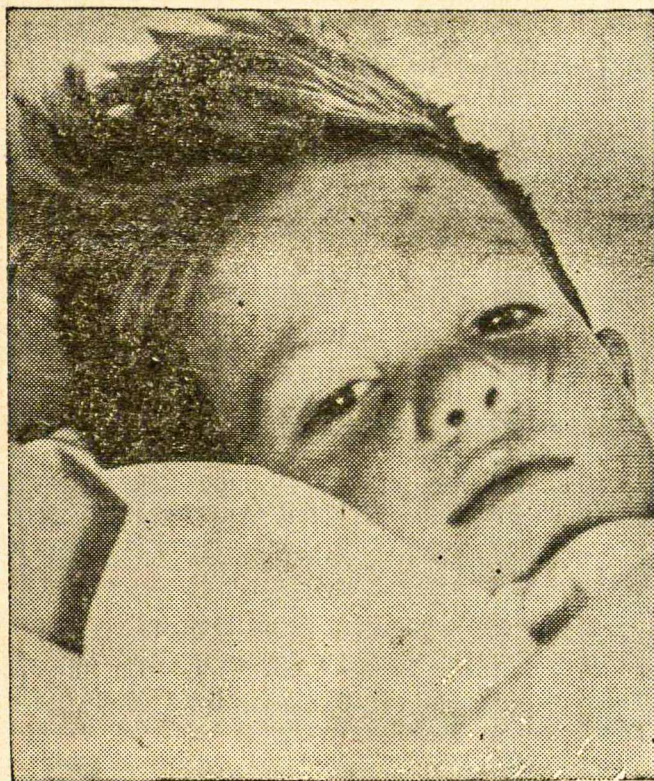
Gausus Labdarių Seimas

Lapkr. 5 d. Dievo Apveizdos parapijos salėje (Chicagoj) įvyko gausus L.R.K. Labdarių seimas. Seimui pirmininkavo advokatas Ch. Kal, jo padėjėjais buvo K. Sriubienė ir P. Veriga. Sekretoriavo O. Ivinskaitė ir A. Sriubas.

Į Seimą atvyko ir sveikino prof. K. Pakštas, kun. dr. Matulaitis, M.I.C., Londono lietuvių parapijos klebonas. Jie yra buvę Labdarių Centro valdyboj. Dalyvavo šiame seime daug kunigų. Buvo atvykęs J. M. prel. M. Krušas ir nuoširdžiai sveikino seimą.

Dr. Jonas Poška kalbėjo apie reikalingumą seneliams prieglaudos ir apie galimybes ją pastatyti bei išlaikyti. Apie kapitalo sukėlimo planus pranešė kun. A. Linkus.

Seime dalyvavo 53 draugijų, 200 atstovų. Su mandatais aukų įplaukė \$749.25 ir seime surinkta \$58.30. Aukos skiriamos senelių prieglaudos statybai.

Bruce Crozier, septynių metų amžiaus, ilsisi ligoninėj. Arizon vals. dykumuose, paklydęs nuo savųjų, septynias dienas klaidžiojo, kol pagaliaus netyčiomis užėjo briedžių medžiotojų stovyklą. Vaikutis pasakoja, kad tik dienomis ieškojęs išeities, o naktimis lindėjo pasislėpęs nuo žvėrių. Visą laiką išbuvo be maisto ir vandens.

(Acme telephoto).

Iš Marijonų Gyvenimo

Neseniai Panevėžyje tik ką baigtas statyti naujas modernus naujokyno rūmas. Jis daug kuo skiriasi nuo Marijampolėj buvusio, nes pastatytas pagal specialų planą. Bažnyčios įstatymai novicijato perkėlimą į kitą naują namą lygina su novicijato steigimu. Kaip novicijatumui įsteigti, taip ir keičti reikia atskiros Šventojo Sosto leidimo, nes novicijato įstaiga glaudžiai syji su pačiu pastatu (A. M. Darmanin, O. P.).

Naujasis naujokynas turi modernias klases, darbo sales, koplyčią ir kitas reikalingas patalpas. Prie naujokyno rūmo yra ir pusiau vieša koplyčia žmonėms, kurion kasdien renkasi miestiečiai. Prie rūmų yra didelis sodas ir daržai, iš kurių novicijatas turi pragyventi. Novicijatumui vadovauja Tėvas Dr. Norbertas Skurkis, MIC., žinomas pedagoginėje ir asketinėje literatūroje. Į naująjį novicijatą jau persikėlė Marijonų novicijai iš Marijampolės.

Sąryšy su šia žinia Pr. Br. "Š-nyje" padarė tokią pastabą:

"Šiandien, kada aplinkui siaučia karas, rodos, nevertėtų kalbėti apie dvasinius dalykus ir jų tvirtoves. Jiems yra taikos metas. Tačiau ir medžiaginėms, fizinėms jėgoms šelstant mes neturime pamesti galvos ir užmiršti, kad yra dvasia, kuri viena gali valdyti fizinę jėgą, kad yra Dievas. Ir mobilizuotas karys ir besimeldžias vienuolis lygiai yra brangūs ir kartu sprendžia tautos likimą. Nes Šventajame Rašte pasakyta: **Ni Dominus custodierit civitatem, frustra vigilant, qui custodiunt eam** — Jeigu Viešpats nesaugos valstybės, veltui budi tie, kurie ją saugo..."

"Sūnus išklauso Motinos prašymo, nes Jis pats, karštai mylėdamas Marijai, mielai suteikia per Jos rankas visas malones, atsidėkodamas Jai už savo išikūnijimą žemėje" (Šv. Teofilijus).

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Lietuvos Marijonų Vadovybė

Lietuvos T. Marijonų vadovybė šiais metais sudaro šie kunigai:

T. J. Vaišnora — Kauno namų vyresnysis ir Marijonų Seminarijos rektorius; T. J. Novickas — Mariampolės namo vyresnysis; T. S. Mažeika — Panevėžio namo vyresnysis ir Šv. Trejybės bažn. rektorius; T. V. Gergelis — Ukmergės namo vyresnysis; T. A. Petrauskas — Žem. Kalvarijos namo vyresnysis; T. V. Dambruskas — Patašinės namo vyresnysis. Novicijato vedėju paskirtas T. N. Skurkis ir Marijonų spaustuvės direktoriumi — T. J. Rakiecas.

Tėvai Marijonai Lietuvoje atlieka labai platų religinį ir kultūrinį darbą: leidžia knygas, savaitraštį "Šaltinį," vaikams — "Šaltinėlių," išlaiko Marijampolėje savo gimnaziją, šiais metais įsteigė Kaune kunigų seminariją. Marijonai, tur būt, vienintėli Lietuvoje turi amatų įmones — gamina baldus ir kitus reikmenis.

Pranciškonų Vadovybė

Pranciškonų Ordono Vadovybė Romoje paskyrė Lietuvos Pranciškonų Šv. Kazimiero Provincijai naują vadovybę: Provincijolui — T. Kazimieras Čepulis, Provincijolui vyriausiais patarėjais: T. M. Bučnys, T. J. Vaškys, T. A. Macaitis, T. T. Garbukas.

Kretingos Šv. Antano Kolegijos Rektoriumi, Gimnazijos Kapelionu, "Pranciškonų Pasaulio" Redaktoriumi yra paskirtas T. Justinas Vaškys, Kolegijos Prefektu — T. L. Daugnora, Kretingos Vienuolyno Svardijonu — T. T. Garbukas, Kretingos parapijos klebonu — T. P. Andraitis, Pajūrio Vienuolyno Gvardijonu — T. A. Butkevičius, Novicijų Magistru — T. M. Bučnys, Vytauto Didžiojo Bažnyčios Kaune Rektoriumi ir Vienuolyno Viršininku — T. B. Bagdonas, Žaliojo Kalno Kaune Vienuolyno Viršininku — T. A. Macaitis, Dambravos Vienuolyno Viršininku — T. J. Kudirka.

Vilniui aukoja tūkstančiais

Laisvosios Lietuvos visuomenė, nepalaužiamai siekusi Vilniaus išlaisvinimo per Vil-

niaus Vadavimo, Vilniaus Geležinį Fondą, Sąjungą Badaujantiems Vilniaus Krašto Lietuviams Šelpti, Pasaulio Lietuvių Sąjunga ir kitos organizacijos, daug yra prisidėjusios prie Vilniaus Krašto lietuviškumo stiprinimo ir išlaikymo.

Dabar Lietuvos visuomenė net nieko dar neraginama pradėjo aukoti lenkų okupacijos nuvargintam Vilniaus kraštui. Spalių 11 d. per buvusias V.V.S. ir V.G.F. yra Vilniaus krašto reikalams paaukota keli tūkstančiai litų. Atsirado asmenų, aukojusių po tūkstantį litų, kaip Valstybės Teatro artistas Vincas Steponavičius, Ant. Prielgauskas ir k. Kol bus įsteigtas Vilniaus kraštui medžiagiškai remti komitetas, aukos bus siunčiamos per V.V.S. Centro Komitetą, Kaune, Duonelaičio g. 9a.

Išdalys Visus Dvarus

Lietuvos Žemės Ukio Ministerija dar likvidavo paliktus 8 pavyzdingus ūkius. Ukmergės Radvilų dvaras — 237 ha — apie 8,000 akerių — išdalytas mažais sklypeliais, kuriuos atiduos darbininkams pasistatyti nameliams. Darbininkai turės sau didelius daržus ir vasarą galės uždarbiauti pas apylinkės ūkininkus.

Kiti dvarai išdalomi neturintiems žemės Lietuvos savanoriams kariams. Išdalinus didžiuosius lenkų bajorų dvarus, sumažinamas beturčių nusistatymas prieš pasiturinčiuosius ir tuo būdu užkertamas kelias bolševikų propagandai.

Naujas Marijonas Kunigas

Dusetuose spalio 8 d. kun. Antanas Liesis, M.I.C., laikė pirmąsias savo šv. Mišias. Kunigas Liesis yra kilęs iš šios parapijos. Dusetų parapija yra davusi daug kunigų, jau po Did. Karo buvo trejos primicijos.

Komitetas Vilniaus Kraštui Remti

Kaune sudarytas Vilniaus Kraštui Remti Komitetas iš įvairių tautybių, tikybių ir įsitikinimų asmenų: Z. Toluišis, Černienė, Pikčilingienė, kun. Mironas, Goldbergas, dr. Juška, prof. L. Žemaitis. Į revizijos komisiją išrinkti: kun. Mieleška, p. Mačiuka ir F. Bortkevičienė.

“Spindulio” spaustuvė Kaune paaukojo Vilniaus varguomenei šelpti 5,000 litų ir, be to, visi tarnautojai ir darbininkai nutarė dar paaukoti 2 nuoš. mėnesinio uždarbio, o valdyba — 10 nuoš. savo algos.

Ir moksleiviai ir studentai aukoja Vilniaus reikalams. Prekybos Institutas Šiauliuose sušaukė mitingą Vilniaus atgavimui paminėti. Studentai suaukavo 300 litų, o Studentų Atstovybė paskyrė Lt. 500 — aukų. Prek. Institutas parodė gražų pavyzdį kitoms mokykloms ir universitetams.

Pamaldos už Vilnių

Vilnių atgavus, Lietuvos kurijos liepė visiems katalikų rektoriams ir klebonams spalio 15 d. atlaikyti iškilmingas pamaldas ir pasakyti atitinkamus pamokslus.

Laisvės Varpas Skambins Vilniečiams

Amerikiečių lietuvių padovanotas Laisvės Varpas bus perkeltas į Vilnių. Nuolatos Vilniečiams Laisvės Varpas savo aidais primins ant jo esantį užrašą:

“O skambink per amžius vaikams Lietuvai (vos, Kad laisvės nevertas, kas negina jos.”

Lietuvos Verslininkai buvo sulaikyti

Lietuvos Verslininkų ekskursija, kuri svečiavosi Amerikoje, spalio 8 d. grįžo į Kauną. Ji iš New York išplaukė rugsėjo 16 d. olandų laivu “Statendam.” Perplaukus per Atlantą laivas buvo anglių sulaikytas, visus keleivius iškratė ir nugabeno į Londoną, o laivą užantspaudavo ir paliko okeane. Tarp keleivių buvo 200 vokiečių. Iš Londono lietuviai kanalais ir sasiauriais nuvažiavo į Olandiją. Iš čia per Vokietiją, Gdvnę ir Daniją laimingai pasiekė Kauną. Dailininkas Ušinskas ir p-lė Baronaitė grįžo laivu “Kungsholm” kitais keliais pro Švediją.

Kaunas — Ryga

Jau susitarta su Latvija ir nuo spalio 11 d. pradėtas oro susisiekimas — Kaunas-Ryga. Susisiekima palaiko Lietuvos orlaiviai “Darius” ir “Girėnas.” Tokį pat oro susisiekimą dabar reikalinga įvesti tarp Vilniaus ir Kauno.

Vilniaus riaušių kėlėjai

Lietuvos policijai teko Vilniuje numalšinti dideles riaušes, sukeltas prieš žydus. Riaušių kėlėjais buvo apie 2000 paleistų iš

kalėjimų nusikaltėlių. Daug tų kalinių buvo nuteisti dėl pirmiau darytų riaušių prieš žydus. Prie riaušių sukėlimo daug prisidėjo duonos kainų pakėlimas trigubai brangiau. Dar tebesą Vilniuj rusų kariai ir tankai nesikišo į riaušių malšinimą.

3,000 Lietuvių Dirba Viešuosius Darbus Vilniuje.

Lietuvos valdžia praneša, kad prie viešųjų darbų Vilniuje jau dirba 3,000 Lietuvos organizacijų, būtent, Katalikų Veikimo Centro, Pavasario Federacijos, Vilniaus Vadavimo, Tėvynės, Kariuomenės Kūrėjų Savanorių, Atsargos Karininkų, Skautų, Tautininkų, Jaunosios Lietuvos ir Darbo Rūmų pirmininkai išleido atsišaukimą į visuomenę Lietuvoje, kuriame rašo:

“Vilnius grįžta Lietuvai. Devyniolika metų kenčiusi brangioji Lietuvos sostinė Vilnius žengia į laisvę ir garbingą gyvenimą nepriklausomoje Lietuvoje... Kovojuome ne veltui teisingą kovą. Tautos ir vyriausybės pastangomis Vilnius jau laisvas. Sveiki, broliai ir sesės, vilniečiai, sulaukė laisvės.. Nuo šios dienos mes visi jau esame vienos tėvynės, vienos Valstybės sūnūs ir dukterys.. Žinome, kad Vilniaus kraštas ilgus metus buvo naikinamas ir alinamas, kad Vilniaus kraštas reikalingas mūsų paramos ir pagalbos. Tad visoje Lietuvoje, Amerikoje ir visur kitur, kur yra lietuvių, tuojau organizuokime komitetus vilniečiams remti ir rinkime gausingas aukas pinigais, ūkio gaminiais ir daiktais. Nei dienos negaišdami padėkime kentėjusiems ir vargusiems Vilniaus krašto gyventojams, kad jie iš pirmos dienos pajustu tikrosios motinos Tėvynės meilės šilumą.”

Misijonierius Vl. Mažonas Išleis Prisiminimus

Kun. Vladas Mažonas, MIC., daug metų misijonieriavo Tolimuose Rytuose. Dabar jis baigia rašyti savo išpūdžius ir pergyvenimus misijų darbuose. Ta knyga bus gausiai iliustruota. Leidžia Tėvai Marijonai Kaune.

Suorganizavo Samaritiečių Kursus

Marijampolėje ši rudenį buvo suorganizuota samaritiečių ir sanitarių kursai. Baigę kursus gaus galestingosios sesers — samaritetės vardą.

Šimtmetis Senelis

Kauno apylinkėje gyvena labai senas ūkininkas P. Džemereika. Šiomet jam sukan-ka 100 metų, bet dar gana tvirtas ir dirba žemės ūkio darbus. Jis dar atsimena bau-džiavos laikus, rykštes ir 1863 m. sukilimą. Jis moka daug dainų, mįslių ir pasakų.

Daroma Rinkliava Natūra Ir Pinigais

Lietuvoje visuose miestuose, miesteliuose ir kaimuose, visos organizacijos ir draugi-jos daro rinkliavas karo nuvargintiems ir komunistų apiplėšties vilniečiams sušelpti. Renkama ir pinigais ir natūra: čiužinių (šie-nikų), pagalvių, užvalkų, paklodžių, marš-kinių, kelnų, kojinių, rankšluosčių ir t.t.

Taip pat renkama aukos ir maisto produk-tai. Yra mestas toks šūkis: "Duokime nors ir mažą auką, kad išvengtume didesnių!"

Užmušė Du Mokiniai

Ukmergėje du mokiniai Aleksas Auglys ir jo sesuo rado kiaušinio didumo rankinę granatą, kurią parsinešę namo pradėjo ar-dyti. Granata sprogo ir užmušė abu jaunuo-lius. Granata buvo lenkų gamybos ir rasta šalia mokyklas, kur laikomi internuoti len-kų karininkai.

Antanas Merkys — Vilniaus Valdytojas

Iš Kauno pranešta, kad Vilniaus atgauto krašto viršininku - komisijonieriu Lietuvos vyriausybė paskyrė Antaną Merkį, buvusį Kauno miesto burmistrą ir buvusį krašto apsaugos ministerį keliuose kabinetuose. Jam yra pavesta sudaryti valdžios aparatą Vil-niaus krašte.

**Iš Amerikos Lietuvių Gyvenimo
Jubiliejinis Vajus**

Mūsų dienraščio administratorius gerb. kun. J. Mačiulionis, MIC., skelbia, kad su sukaktuviniu "Draugo" bankietu (lapkri-čio 19 d.) prasidės naujų skaitytojų talka — vajus. Vajininkams skiriamos brangios dovanos, kurios, be abejojimo, bus geru jiems paakstinimu.

Tačiau, religinės ir tautinės krypties spau-dos platinimo darbas yra taip svarbus, kad jį dirbti reikia kiekvienam sąmoningam lie-tuviui katalikui. Visi, tiesa, į vajų nega-

PRANEŠIMAS

Gražiausia dovana, kurią galime padova-noti savo artimiems ar prieteliams, yra šv. Mišių auka. Visos kitos dovanos ar aukos pasensta, pranyksta, bet nuopelnai plaukia iš šv. Mišių aukos turi amžinos vertės, nes teikia malonių, kurios labai reikalingos čia ant žemės, ir kurios sudaro žymią dalį to turto, kurį turime krauti danguje, kur nei rūdis nesugadina, nei kandys nesuėda. To-dėl geriausia ir naudingiausia dovana, ar gy-viems ar mirusiems, yra šv. Mišių auka.

Tėvams Marijonams visados labai reika-lingos šv. Mišių intencijos, kadangi vienuo-lyne nuolat gyvena daugelis kunigų, kurie kasdien turi atlaikyti šv. Mišias. T.T. Mari-jonai Chicagos vienuolyne turi šešius kuni-gus: reiškia, kasdien jie gali šešias šv. Mi-šių intencijas išpildyti. Per juos todėl ga-lima savo artimiems paaukoti tą nepabaig-tos vertės šv. Mišių auką. Tie, kurie nori savo artimiems, gyviems ar mirusiems, su-teikti didžią šv. Mišių auką, gali, siųsdami savo intencijas T.T. Marijonų Chicagos vie-nuolynui, padaryti ir antrą gerą darbą, bū-tent paremti Dievui pasišventusius asmenis, kurie subūrę jėgas darbuojasi vienuolyne. Įvykinti šiuos du gerus darbus siųskite savo šv. Mišių intencijas šiuo adresu:

REV. FATHER SUPERIOR
2334 So. Oakley Avenue
Chicago, Illinois.

lėsime įstoti, tačiau savo geru žodžiu, savo patarimais daug galime padėti dirbantiems.

Atlaidai Clevelande

Spalių mėn. 22, 23, 24 d.d. Clevelande, šv. Jurgio parapijoje buvo 40 valandų ado-racijos atlaidai. Pamokslus sakė iš Lietu-vos atvykęs prel. Maciejauskas. Vakaris prieš pamaldas giedojo duetą S. Greičiūtė ir P. Urbšaitė, per šv. Mišias giedodavo para-pijos mokyklos mokiniai, o vakare Bažnytis choras. Žmonės gausiai lankė bažnyčia-nuo aušros iki nakties.

"Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižā-da pats savęs, tegu kasdien neša savo kry-žių ir tegu seka manim." (Luk. IX, 23.)

1085277